

Nu suntem sătui

Samoila

E „vitron”, Năică!
Strigă un suflet
Trădat,
Ce arde când pică
Pe ochi mincinoși
De bărbat.
Cu voce spășită,
Opinentul
Îi spune că are
Simțiri
Ce-i întăresc sentimentul
Plin de-adânci
Subțirimi.
Reacția noastră
E relaxată
Cât moartea se plimbă
Hai-hui
Și nu renunțăm la iubire
Vreodată,
Fiindcă de dânsa
Nu suntem sătui!